

bør man ikke gøre Loven mere forpligtende for Kommuner i Almindelighed end foreslaaet her i Lovforslagets § 1, 1ste Stykke. Derimod vil jeg mene, at i Købstæder med Trafikhavne, hvor det sanitære Hensyn ganske anderledes spiller ind, bør Kommunalbestyrelserne være forpligtede til at iværksætte en rationel Udryddelse af Rotter. I Slutningen af Stykke 2 staar der en Ting, jeg gerne vil pege paa, nemlig, at hvor Kommunalbestyrelserne beslutter, at Udryddelsen skal ske ved Grundejernes Foranstaltning, og der findes Grundejere, som ikke ønsker at iværksætte Foranstaltningerne, kan disse foretages for vedkommende Grundejeres Regning og Beløbet inddrives ved Udpantning. Det vilde dog maaske være ønskeligt, at man i alt Fald i Betænkningen fik oplyst, i hvilken Udstrækning saadanne Foranstaltninger kan foretages, uden at Grundejeren er medbestemmende derom, og Udgifterne derved inddrives hos ham ved Udpantning, for at disse Udgifter dog kunde blive holdt indenfor en vis Begrænsning.

Ved den tidligere Rottelov blev der stillet til Raadighed fra Statskassens Side 18 000 Kr. aarlig til Støtte til Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter. Ifølge dette Lovforslags § 2 skal der stilles 30 000 Kr. aarlig til Raadighed. Jeg ved ikke, hvorvidt der er Grund til at forhøje dette Beløb; det er muligt, at det er nødvendigt, men Beløbet er jo i alt Fald ikke saa lidt højere end det tidligere.

I §§ 3 og 4 omtales de rottedræbende Midler, og der stilles det Krav, at for at der kan ydes Statstilskud til Anvendelse af rottedræbende Midler, maa disse Midler godkendes af den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole, saa at man har Sikkerhed for, at de virkelig virker i den ønskede Retning. § 4 bestemmer, at hvis der anvendes Midler, som kan medføre Fare enten for Menneskers eller for Husdyrs Sundhed, kan Brugen af saadanne Midler indskrænkes eller forbydes ved en derom af Indenrigsministeren udfærdiget Forskrift. Overtrædelse af denne straffes med Bøder fra 5 til 1 000 Kr. Endelig bestemmes, at den samme Bødestraf kan bringes i Anvendelse overfor dem, der opdrætter, freder eller indfører Rotter fra Udlandet for at opnaa eller sætte andre i Stand til at opnaa Præmie. Den Slags Ting er maaske nok vanskelige at kontrollere, og denne Bestemmelse faar maaske ikke væsentlig Betydning, men det er jo ingen Skade til at have den. Sluttelig bestemmes det, at Bøderne tilfalder vedkommende Kommunes Hjælpekasse. Dette

Formaal er godt, og man maatte saa ønske, der kunde falde nogle Bøder, som kunde fylde den kommunale Hjælpekasse, der jo altid har Brug for Penge.

I det hele vil jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Jeg tror, det i det store og hele dækker det, der er Brug for i Øjeblikket, og jeg vil mene, som jeg begyndte med at sige, at det vil være ønskeligt, at det gennemføres ret hurtigt, saa at Loven allerede i indeværende Sommer kan bringes til Udførelse.

Henningsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne i det store og hele anbefale det foreliggende Lovforslag, selv om der er Enkeltheder, vi kunde have ønsket noget anderledes. Lovforslaget skelner jo imellem 2 Sæt Kommuner, de Kommuner, hvor Rotteplagen er særlig generende, og andre, hvor den er mindre generende. Udryddelsen gøres obligatorisk overfor Købstæder og Havnebyer, og det er sikkert ogsaa rigtigt, da det er der, Rotteplagen i særlig Grad er generende. Derimod er det med Hensyn til de andre Kommuner foreslaaet, at de skal have Ret til at vælge selv, om de vil foranledige en Krig mod Rotterne eller ikke. Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen ønskede det gjort obligatorisk over hele Linien, saa at alle Kommuner skulde være pligtige at foranstalte Krig mod Rotterne; og der er jo meget, der kan tale for, at det ogsaa var rigtigt, særlig for de Kommuner, der ligger lige udenfor de Omraader, hvor der skal føres obligatorisk Krig. Men det har jo vist sig, at der blandt Landets Kommuner ikke er megen Stemning for en obligatorisk Lov paa dette Omraade. Det beror paa en Misforstaaelse fra det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen, naar han mener, at de samvirkende Sogneraadsforeninger har tiltraadt, at Loven skulde fornyes og gøres obligatorisk, idet de samvirkende Sogneraadsforeninger netop har vedtaget med 60 Stemmer mod 5 ikke at foreslaa Loven gjort obligatorisk. Og undersøger vi Resultaterne af Besvarelsenerne af et Cirkulære, der er udsendt i 1918, vil det ses, at 62 af Købstadkommunerne har udtalt sig for en Fornyelse af Loven, 7 imod, og for Landkommunerne med bymæssig Bebyggelse er Forholdet det, at 140 har udtalt sig for Forlængelse af Loven, men 224 imod, og i de rene Landkommuner er der kun 177, der har været stemte for en Fornyelse, hvorimod 400 har været imod det. Selv om jeg derfor anerkender det rigtige i det ærede Medlem Hr. Gerhard Niensens Standpunkt, at Rottetkrigen kun